

Patru portărei

George Coșbuc

Din larguri de palată ies patru portărei:
Au coifuri, au ceaprazuri, au sulita la ei.

Nebun s-aruncă roibul, ca viforul pe luncă,
Trei cai cu el alături p-același pas s-aruncă.

Și zice portărelul, al cărui cal e corb:
Ca pajură pe Surgă, zdrobit, am eu să-l sorb!

Ți-l strâng, până ce-mi urlă că nu-i mai trebuie fete.
Vorbește cel ce fuge pe cal stropit cu pete.

Și cel pe calul muced răstește vulturel:
Așa să trăiesc! Astăzi îngrop sulita-n el!

De nu-l fac eu cenușă, să n-am de mamă parte!
Se jură cel cu roibul frumos ca scris în carte.